Kalvarija nad vasjo Podgora pri Gorici

V nedeljo 19. julija smo pohodniki prehodili še eno od pomembnih zgodovinskih točk v naši bližnji okolici.

Članici društva Neva Zornik in Damjana Bensa sta nam pripravili pohod na Kalvarijo nad slovensko vasjo Podgora v bližini italijanske Gorice.

Kalvarija je 240 metrov visok hrib zahodno od mesta Gorica, na desnem bregu reke Soče. Med prvo svetovno vojno so se tu odvijali hudi boji med avstroogrskimi in italijanskimi četami za osvojitev mesta Gorica. Gorica je bila pred prvo svetovno vojno pravi habsburški biser in zaradi odlične lege in klime priljubljena počitniška destinacija visoke buržuazije in aristokracije. Leta 1915 pa je mesto postalo prizorišče krvavih bojev v okviru soških bitk.

Na Kalvarijo smo se povzpeli po krajši, gozdni poti. Danes ostankov vojaških položajev skoraj ni videti, na boje pa spominjajo številni spomeniki posvečeni padlim.

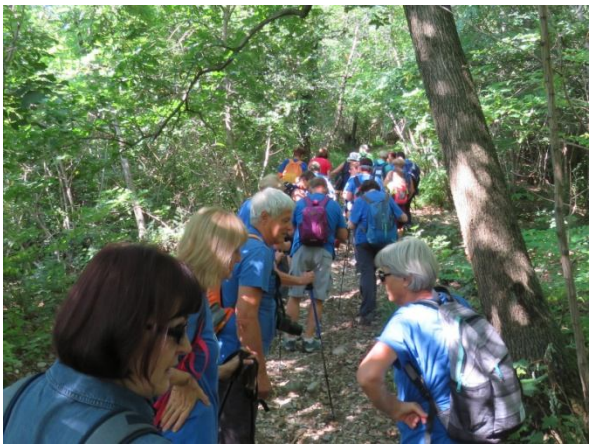

Na vrhu hriba je obelisk, zgrajen leta 1920, v spomin na razne brigade italijanskih vojakov, ki so se bojevale za osvojitev gore v okviru bojne črte Sabotin – Oslavje – Kalvarija.

Najhujši boji so se odvili 7. in 8. avgusta 1916 v 6. soški bitki, ko so brigade Cuneo, Casale in Pavia prebile avstroogrske obrambne linije na desnem bregu Soče in s tem odprle dostop v Gorico.

Na obelisku piše:

»Mrtvi ne prosijo solz, ampak kličejo živim, naj se naučijo ljubiti domovino«

Odpravili smo se do nekaj minut oddaljenega spomenika Trije križi. Krščanski simbol trpljenja je spomin na veliko vojno.

Na ploščadi ob spomeniku se odpira lep pogled na obe Gorici, Sočo in bližnje hribe.

Vrnili smo se k obelisku na vrhu hriba.

Se ob spomeniku fotografirali

Nato pa sta nas naši vodički postregli s samimi dobrotami.

Nekaj časa smo postali v prijetni senci in v prijetni družbi.

Nato pa smo se s Kalvarije vračali po glavni cesti.

Ob poti smo se ustavili pri spomeniku padlim prostovoljcem iz Julijske krajine, ki so padli na Kalvariji.

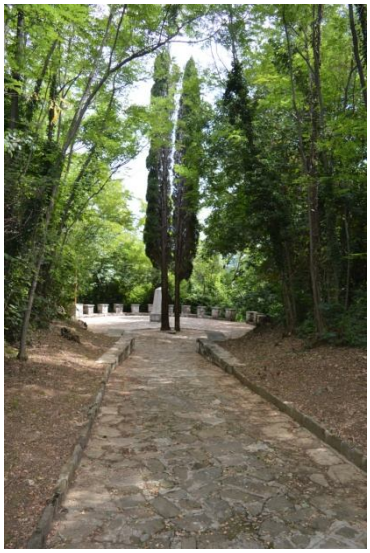

Ob nadaljevanju našega pohoda smo ob cesti med visokimi cipresami videli grob in spomenik Scipiu Slatoperju, tržaškemu pisatelju in rodoljubu, ki je padel na pobočju Kalvarije 3. decembra 1915. Tu je pokopan tudi njegov sin Scipio Slatoper drugi, ki je padel v drugi svetovni vojni.

Zaključili smo še en pohod v »korona« obdobju. Ostalo nam je le še zaključno prijateljsko druženje in » posladkanje« z Milojkinim pecivom.

Neva in Damjana, hvala za dober pohod!

Fotografije: Roman Žižmond in Bruno Scozzai

Zapisala: Sonja Scozzai

Oblikovanje: Roman Žižmond